

menligner det ærede Medlems Udtalelser den Gang og nu.

Sporon-Fiedler: Jeg tror ikke, det ærede Medlem Hr. Zahle har Ret i, at naar der staaar, at „Doner“ udgaar, er det netop Tanken, at man maa bruge Doner. Det behøver det ikke at være, det kan være, fordi man mener, det er overflødigt, naar der staaar „Vildtsnarer“; for en Done er en Vildtsnare.

Naar det ærede i høj Grad konservativt Medlem af dette høje Ting Hr. H.P. Hansen (Randers Amt) sagde, at jeg har glædet mig over at være sikker paa, hvad Domstolene vil gøre, saa vil jeg dertil svare, at det har jeg ikke sagt; jeg har sagt, at jeg haaber, at Domstolene vil fortolke denne Lov saaledes, at „Done“ kommer ind under „Vildtsnare“ (Afbrydelse af H. P. Hansen). Jeg siger „konservativ“, det er jeg berettiget til; jeg kunde kun ønske, at det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen vilde anvende sin konservative Tankegang paa andre Omraader. Hver Gang jeg taler om Dyrebeskyttelse, saa taler det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen om kuperede Hestehaler, og det vender han tilbage til Aar ud og Aar ind. Der er noget konservativt i denne Fremgangsmaade — men brug den paa en anden Maade!

Zahle: Det ærede Medlem Hr. Sporon-Fiedler sagde for nylig, at han vilde kun stemme for denne Lov, hvis den forbød at fange Fugle i Doner. Han har ikke det svageste Holdepunkt for, at denne Lov, saaledes som Lovforslaget nu er affattet, vil gøre det. Nu siger han, at han vil alligevel stemme for Loven — han hænger altsaa i Donen, hvordan det saa end gaar.

H. P. Hansen (Randers Amt): Jeg vil blot benytte Lejligheden til at forsikre det ærede Medlem Hr. Sporon-Fiedler om, at hver Gang han herinde opfører den Forestilling, som han ogsaa har opført her i Dag: at gøre sig til af sin Dyrebeskyttelsesvenlighed, skal han faa de kuperede Heste revet i Næsen, saa længe vi to er Medlemmer af dette høje Ting.

Formanden: „Revet i Næsen“ er ikke noget passende Udtryk.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges med 65 Stemmer mod 33.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstinget.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Ægteskabs Indgaaelse og Opløsning.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 8461).

Der var til denne Behandling stillet følgende Ændringsforslag:

Af *Justitsministeren:*

Til § 20.

1) 2det Stykke, 2det Punktum, udgaar; i Stedet for indsættes som nyt Stykke:

„Er et Landsogn delt i flere Sognefogeddistrikter, begæres Lysning hos Sognefogeden i det paagældende Distrikt, medmindre andet bestemmes af Amtmanden.“

Til § 22.

2) Paragraffen affattes saaledes:

„De i § 21 omhandlede Bevisligheder forelægges for de i § 20 nævnte borgerlige Myndigheder.

Naar Bevislighederne skønnes at være i Orden, meddeler vedkommende borgerlige Myndighed Brudfolkene Attest herom. Derefter iværksættes Lysning snarest muligt.

Saafremt der for vedkommende Myndighed udenfor København, Frederiksberg og Købstæderne kan være Tvivl om, hvorvidt Bevislighederne er i Orden, skal disse, forinden Attest udstedes, forelægges for vedkommende Politimester.

Til § 59.

3) I 1ste Stykke, 6te Linie, ændres Ordet „kan“ til: „maa“.

Til § 76.

4) Til Paragraffen føjes som nyt Stykke:

„Mægling og Vilkaarsforhandling bortfalder for den Ægtefælle, der ikke har Ophold her i Landet.“

Af *Heilesen og Elna Munch:*

Til § 30.

I 4de Stykke udgaar Ordene: „Mener han i øvrigt af religiøse Grunde ikke at kunne eller burde foretage en Vielse, skal han forelægge Biskoppen Sagen; denne afgør da efter en Undersøgelse af samtlige Sagens Omstændigheder, om den paagældende Præst bør fritages for at foretage Vielsen. — Tilsvarende Regler gælder med Hensyn til en Præsts Pligt til at fore-